Samling af Afgørelser

RETTENS DOM (Fjerde Afdeling)

30. september 2026 *

»Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik – restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitet og uafhængighed – indefrysning af pengemidler – liste over personer, enheder og organer, der er omfattet af indefrysningen af pengemidler og økonomiske ressourcer – opretholdelse af sagsøgerens navn på listen – artikel 2, stk. 1, litra f), i afgørelse 2014/145/FUSP – artikel 3, stk. 1, litra f), i forordning (EU) nr. 269/2014 – urigtigt skøn – ansvar uden for kontraktforhold«

I sag T-323/25,

Vladimir Avetisyan, Moskva (Rusland), ved advokaterne A. Genko og É. Épron,

sagsøger,

mod

Rådet for Den Europæiske Union ved S. Lejeune og A. Jaume, som befuldmægtigede, bistået af advokat B. Maingain,

sagsøgt,

har

RETTEN (Fjerde Afdeling),

sammensat af afdelingsformanden, G. De Baere (refererende dommer), og dommerne J. Svenningsen og C. Mac Eochaidh,

justitssekretær: fuldmægtig H. Eriksson,

på grundlag af den skriftlige forhandling og navnlig:

– stævningen, der blev indleveret til Rettens Justitskontor den 23. maj 2025,

– anmodningen om tilpasning, der blev indleveret til Rettens Justitskontor den 16. oktober 2025,

efter retsmødet den 3. juni 2026,

afsagt følgende

* Processprog: fransk.

Dom

1 Med søgsmålet har sagsøgeren Vladimir Avetisyan nedlagt påstand dels i henhold til artikel 263 TEUF om annullation for det første af Rådets afgørelse (FUSP) 2025/528 af 14. marts 2025 om ændring af afgørelse 2014/145/FUSP om restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitet og uafhængighed (EUT L, 2025/528) og af Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2025/527 af 14. marts 2025 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 269/2014 om restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitet og uafhængighed (EUT L, 2025/527) (herefter samlet »retsakterne af marts 2025«) og for det andet af Rådets afgørelse (FUSP) 2025/1895 af 12. september 2025 om ændring af afgørelse 2014/145/FUSP om restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitet og uafhængighed (EUT L, 2025/1895) og af Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2025/1894 af 12. september 2025 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 269/2014 om restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitet og uafhængighed (EUT L, 2025/1894) (herefter samlet »retsakterne af september 2025«), for så vidt som disse retsakter (herefter samlet »de anfægtede retsakter«) vedrører sagsøgeren, dels i henhold til artikel 268 TEUF om erstatning for den skade, som sagsøgeren angiveligt har lidt.

Tvistens baggrund

2 Sagsøgeren er russisk og armensk statsborger.

3 Den foreliggende sag har sin baggrund i de restriktive foranstaltninger, som Den Europæiske Union har vedtaget over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitet og uafhængighed.

4 Rådet for Den Europæiske Union vedtog den 17. marts 2014 på grundlag af artikel 29 TEU afgørelse 2014/145/FUSP om restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitet og uafhængighed (EUT 2014, L 78, s. 16). Samme dag vedtog Rådet på grundlag af artikel 215 TEUF forordning (EU) nr. 269/2014 om restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitet og uafhængighed (EUT 2014, L 78, s. 6).

5 Den 25. februar 2022 vedtog Rådet i betragtning af den alvorlige situation i Ukraine dels afgørelse (FUSP) 2022/329 om ændring af afgørelse 2014/145 (EUT 2022, L 50, s. 1), dels forordning (EU) 2022/330 om ændring af forordning nr. 269/2014 (EUT 2022, L 51, s. 1), med henblik på bl.a. at ændre de kriterier, hvorefter fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer kan være omfattet af de omhandlede restriktive foranstaltninger.

6 Artikel 2, stk. 1 og 2, i afgørelse 2014/145, som ændret ved afgørelse 2022/329, fastsætter:

»1. Alle pengemidler og økonomiske ressourcer, som tilhører eller ejes, besiddes eller kontrolleres af:

[…]

f) fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer, som materielt eller finansielt støtter eller drager fordel af regeringen for Den Russiske Føderation, der er ansvarlig for annekteringen af Krim og destabiliseringen af Ukraine [...]

2. Ingen pengemidler eller økonomiske ressourcer må hverken direkte eller indirekte stilles til rådighed for eller være til fordel for de fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer, der er opført på listen i bilaget.«

7 Forordning nr. 269/2014, som ændret ved forordning 2022/330, foreskriver vedtagelse af foranstaltninger med henblik på indefrysning af pengemidler og fastlægger de nærmere bestemmelser om denne indefrysning med en ordlyd, som i det væsentlige er identisk med ordlyden af afgørelse 2014/145, som ændret. Denne forordnings artikel 3, stk. 1, litra f), gentager nemlig i det væsentlige den nævnte afgørelses artikel 2, stk. 1, litra f) (herefter »kriterium f)«).

8 Ved Rådets afgørelse (FUSP) 2024/1738 af 24. juni 2024 om ændring af afgørelse 2014/145 (EUT L, 2024/1738) og Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2024/1746 af 24. juni 2024 om gennemførelse af forordning nr. 269/2014 (EUT L, 2024/1746) blev sagsøgerens navn opført på henholdsvis listen over personer, enheder og organer i bilaget til afgørelse 2014/145, som ændret, og på listen i bilag I til forordning nr. 269/2014, som ændret (herefter samlet »de omhandlede lister«), med følgende begrundelse:

»Vladimir Avetisyan er generaldirektør for og grundlægger af LLC RBA-Management. LLC RBA-Management er et russisk administrationsselskab, der leverer juridiske tjenester, regnskabstjenester, sikkerhedstjenester for virksomheder og andre administrationstjenester, og som samarbejder med kunder med speciale i levering af elektroniske komponenter. LLC RBA-Management administrerer JSC Compel, der deltager i importordninger for elektroniske komponenter og leverer strategisk vigtige mikroelektronikkomponenter til den russiske industri, herunder militærindustrien. Som generaldirektør for og grundlægger af LLC RBA-Management er Vladimir Avetisyan ansvarlig for selskabets handlinger, og han støtter derfor materielt Den Russiske Føderations regering, der er ansvarlig for annekteringen af Krim og destabiliseringen af Ukraine.«

9 Den 6. september 2024 tilsendte Rådet sagsøgeren en kopi af bevismaterialet med referencenr. WK 7807/2024 (herefter »WK-materialet«), dateret den 31. maj 2024.

10 Ved Rådets afgørelse (FUSP) 2024/2456 af 12. september 2024 om ændring af afgørelse 2014/145 (EUT L, 2024/2456) og Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2024/2455 af 12. september 2024 om gennemførelse af forordning nr. 269/2014 (EUT L, 2024/2455) blev sagsøgerens navn opretholdt på de omhandlede lister med samme begrundelse som den, der er nævnt i præmis 8 ovenfor.

11 Ved skrivelse af 13. september 2024 underrettede Rådet sagsøgeren om dets afgørelse om at opretholde hans navn på de omhandlede lister.

12 Ved skrivelse af 31. oktober 2024, suppleret ved skrivelse af 8. november 2024, fremsendte sagsøgeren en anmodning til Rådet om fornyet gennemgang af afgørelsen om at opretholde hans navn på de omhandlede lister.

13 Den 14. marts 2025 vedtog Rådet retsakterne af marts 2025, hvorved sagsøgerens navn blev opretholdt på de omhandlede lister med samme begrundelse som den, der nævnt i præmis 8 ovenfor.

14 Ved skrivelse af 17. marts 2025 afslog Rådet sagsøgerens anmodning om fornyet gennemgang af 31. oktober 2024 og underrettede ham om sin afgørelse om at opretholde hans navn på de omhandlede lister.

15 Ved skrivelse af 5. april 2025 fremsendte sagsøgeren en anmodning til Rådet om fornyet gennemgang af afgørelsen om at opføre og opretholde hans navn på de omhandlede lister.

De faktiske omstændigheder efter søgsmålets anlæggelse

16 Den 12. september 2025 vedtog Rådet retsakterne af september 2025, hvorved sagsøgerens navn blev opretholdt på de omhandlede lister med følgende ændrede begrundelse:

»Vladimir Avetisyan er tidligere generaldirektør for og grundlægger af LLC RBA-Management. LLC RBA-Management er et russisk administrationsselskab, der leverer juridiske tjenester, regnskabsmæssige tjenester, sikkerhedstjenester for virksomheder og andre forvaltningstjenester, og som samarbejder med kunder med speciale i levering af elektroniske komponenter. LLC RBA-Management administrerer JSC Compel, der deltager i importordninger for elektroniske komponenter og leverer strategisk vigtige mikroelektronikkomponenter til den russiske industri, herunder militærindustrien. Som generaldirektør for og grundlægger af LLC RBA-Management var Vladimir Avetisyan ansvarlig for selskabets handlinger, og han er derfor ansvarlig for materielt at støtte Den Russiske Føderations regering, der er ansvarlig for annekteringen af Krim og destabiliseringen af Ukraine.«

17 Sagsøgerens navn blev med samme begrundelse opretholdt på de omhandlede lister ved Rådets afgørelse (FUSP) 2026/696 af 14. marts 2026 om ændring af afgørelse 2014/145 (EUT L, 2026/696) og Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2026/695 af 14. marts 2026 om gennemførelse af forordning nr. 269/2014 (EUT L, 2026/695).

Parternes påstande

18 Efter tilpasning af stævningen har sagsøgeren nedlagt følgende påstande:

– De anfægtede retsakter annulleres, for så vidt som de vedrører sagsøgeren.

– Rådet tilpligtes at betale sagsøgeren et beløb på 192 480 EUR i erstatning for det tab, der angiveligt er lidt.

– Rådet tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

19 Rådet har nedlagt følgende påstande:

– Frifindelse for annullationspåstanden.

– Frifindelse for erstatningspåstanden.

– Sagsøgeren tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Retlige bemærkninger

Påstanden om annullation af de anfægtede retsakter

20 Sagsøgeren har til støtte for sin annullationspåstand fremsat et enkelt anbringende om urigtige skøn.

Indledende bemærkninger

21 Selv om det er korrekt, at Rådet råder over en vis skønsbeføjelse med henblik på i det enkelte konkrete tilfælde at afgøre, om de retlige kriterier, som ligger til grund for de omhandlede restriktive foranstaltninger, er opfyldt, forholder det sig ikke desto mindre således, at Unionens retsinstanser skal sikre en – principielt fuldstændig – legalitetsprøvelse af alle EU-retsakter (jf. dom af 11.9.2024, Tokareva mod Rådet, T-744/22, EU:T:2024:608, præmis 31 og den deri nævnte retspraksis, og af 19.3.2025, BSW – management company of »BMC« holding mod Rådet, T-1042/23, EU:T:2025:314, præmis 30 og den deri nævnte retspraksis).

22 Den effektive domstolsprøvelse, der er sikret ved artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, indebærer bl.a., at Unionens retsinstanser skal sikre sig, at en afgørelse, hvorved restriktive foranstaltninger er blevet vedtaget eller opretholdt, og hvis rækkevidde er individuel for den berørte person eller enhed, er baseret på et tilstrækkeligt solidt faktuelt grundlag. Dette indebærer en efterprøvelse af de faktiske omstændigheder, der indgår i begrundelsen for den nævnte afgørelse, således at domstolsprøvelsen ikke skal begrænses til en vurdering af, om den anførte begrundelse er sandsynlig i abstrakt forstand, men skal indebære en stillingtagen til, om der er belæg for disse grunde, eller i det mindste én af dem, som i sig selv anses for at kunne begrunde denne samme afgørelse (jf. dom af 1.8.2025, Timchenko mod Rådet, C-702/23 P, EU:C:2025:605, præmis 38 og den deri nævnte retspraksis, af 26.3.2026, Pumpyanskiy m.fl. mod Rådet, C-696/23 P, C-704/23 P, C-711/23 P, C-35/24 P og C-111/24 P, EU:C:2026:245, præmis 327 og den deri nævnte retspraksis, og af 11.9.2024, Tokareva mod Rådet, T-744/22, EU:T:2024:608, præmis 32 og den deri nævnte retspraksis).

23 Det er Unionens kompetente myndighed, som i tilfælde, hvor den begrundelse, der foreholdes den berørte person eller enhed, bestrides, skal godtgøre, at den har fornødent grundlag, og ikke sidstnævnte, der skal føre bevis for, at begrundelsen ikke har et sådant grundlag. Det er ikke et krav med henblik herpå, at Rådet fremlægger samtlige oplysninger og beviser vedrørende begrundelsen i den retsakt, der påstås annulleret, for Unionens retsinstanser. Det er vigtigt, at de fremlagte oplysninger eller beviser understøtter den begrundelse, som er foreholdt den berørte person eller enhed (jf. dom af 1.8.2025, Timchenko mod Rådet, C-702/23 P, EU:C:2025:605, præmis 39 og den deri nævnte retspraksis, og af 15.11.2023, OT mod Rådet, T-193/22, EU:T:2023:716, præmis 123 og den deri nævnte retspraksis).

24 Vurderingen af, om begrundelsen har fornødent grundlag, skal foretages ved at undersøge beviserne og oplysningerne, ikke isoleret betragtet, men i den sammenhæng, hvori de indgår. Rådet løfter nemlig sin bevisbyrde, såfremt det for Unionens retsinstanser fremlægger en række tilstrækkeligt konkrete, præcise og samstemmende indicier, der gør det muligt at fastslå, at den person, der er undergivet en restriktiv foranstaltning, på tidspunktet for vedtagelsen af de

omtvistede retsakter opfyldte de betingelser, der er fastsat i det anvendte kriterium (jf. i denne retning dom af 15.11.2023, OT mod Rådet, T-193/22, EU:T:2023:716, præmis 124 og den deri nævnte retspraksis, og af 11.9.2024, Tokareva mod Rådet, T-744/22, EU:T:2024:608, præmis 33 og den deri nævnte retspraksis).

25 Det skal endvidere bemærkes, at de restriktive foranstaltninger er præventive og pr. definition midlertidige, idet deres gyldighed altid forudsætter, at de faktiske og retlige omstændigheder, der lå til grund for deres vedtagelse, fortsat eksisterer, og at det er nødvendigt at opretholde dem for at realisere målet med dem. Det påhviler således Rådet i forbindelse med den periodiske fornyede gennemgang af disse restriktive foranstaltninger at foretage en opdateret vurdering af situationen og at udarbejde en status over virkningerne af sådanne foranstaltninger med henblik på at afgøre, om de har gjort det muligt at nå de mål, der forfølges med den oprindelige opførelse af navnene på de berørte personer og enheder på den omtvistede liste, og om der stadig kan drages den samme konklusion vedrørende de nævnte personer og enheder (jf. dom af 15.11.2023, OT mod Rådet, T-193/22, EU:T:2023:716, præmis 168 og den deri nævnte retspraksis, og af 11.9.2024, Tokareva mod Rådet, T-744/22, EU:T:2024:608, præmis 36 og den deri nævnte retspraksis).

26 Heraf følger, at det med henblik på at begrunde opretholdelsen af en persons navn på en liste over personer og enheder, der er omfattet af restriktive foranstaltninger, ikke er ulovligt for Rådet at støtte sig på de samme beviser, der begrundede den oprindelige opførelse, genopførelsen eller den tidligere opretholdelse af sagsøgerens navn på den nævnte liste, forudsat dels, at opførelsesgrundene er forblevet uændrede, dels at konteksten ikke har ændret sig på en sådan måde, at disse beviser ikke længere er anvendelige. Den nævnte kontekst omfatter ikke blot situationen i det land, med hensyn til hvilket ordningen med restriktive foranstaltninger er blevet indført, men også den pågældende persons særlige situation (jf. dom af 15.11.2023, OT mod Rådet, T-193/22, EU:T:2023:716, præmis 169 og den deri nævnte retspraksis, og af 29.5.2024, Belavia mod Rådet, T-116/22, EU:T:2024:334, præmis 77 og den deri nævnte retspraksis).

27 Endelig bemærkes, at der for Unionens retsinstansers virksomhed gælder et princip om fri bevisbedømmelse, og at det alene er de forelagte bevisers troværdighed, der er afgørende for bedømmelsen af værdien heraf. Ved vurderingen af et dokuments bevisværdi skal der i denne henseende tages hensyn til sandsynligheden af de oplysninger, dokumentet indeholder, og der må herved navnlig tages hensyn til, hvem dokumentet hidrører fra, under hvilke omstændigheder det er blevet til, dets adressat, og om dokumentet efter sit indhold virker fornuftigt og troværdigt (dom af 15.11.2023, OT mod Rådet, T-193/22, EU:T:2023:716, præmis 114).

28 Det er i lyset af disse betragtninger, at det skal vurderes, om Rådet anlagde urigtige skøn ved opretholdelsen af sagsøgerens navn på de omhandlede lister i retsakterne af marts 2025 og efterfølgende i retsakterne af september 2025.

Retsakterne af marts 2025

29 Sagsøgeren har gjort gældende, at Rådet anlagde et urigtigt skøn, da det efter den periodiske fornyede gennemgang af hans situation fandt, at der var et tilstrækkeligt solidt faktuelt grundlag, som kunne begrunde vedtagelsen af retsakterne af marts 2025.

30 Sagsøgeren har anført, at han i sin anmodning om fornyet gennemgang af 31. oktober 2024, dvs. mere end fire måneder før vedtagelsen af retsakterne af marts 2025, informerede Rådet om, at han var fratrådt sin stilling i RBA-Management, at han havde afhændet sine andele i RBA-Management, at forbindelsen mellem selskaberne RBA-Management og Compel var blevet

afbrudt, og at han for Rådet havde fremlagt dokumenter med henblik på at godtgøre, at hans personlige forhold var ændrede. Rådet undlod imidlertid at tage hensyn hertil i strid med sin forpligtelse til at foretage en fornyet gennemgang. Ifølge sagsøgeren havde alle Rådets klagepunkter vedrørende ham i WK-materialet på tidspunktet for vedtagelsen af retsakterne af marts 2025 savnet grundlag i mere end fire måneder og kunne derfor ikke tjene som begrundelse for opretholdelsen af de restriktive foranstaltninger over for sagsøgeren.

31 Rådet har anført, at selv om det er forpligtet til at foretage en fornyet gennemgang af sin afgørelse, såfremt de nye væsentlige beviser, der fremlægges, vedrører den særlige situation, der er genstand for den periodiske fornyede gennemgang, gælder det samme ikke, når de fremlagte beviser savner bevisværdi. Rådet er af den opfattelse, at de beviser, som sagsøgeren har fremlagt, ikke er tilstrækkelig overbevisende til, at det kan fastslås, at han reelt er fratrådt sin stilling som generaldirektør for RBA-Management og har solgt sine andele i dette selskab. Henset til de aktiviteter, som sagsøgeren i mere end 20 år har udøvet for Compel, har sagsøgeren ikke med en tilstrækkelig grad af sikkerhed godtgjort, at han ikke længere vil varetage funktioner i denne virksomhed. Endvidere har sagsøgeren ikke fremlagt tilstrækkelige faktiske oplysninger, der godtgør, at han stillingsmæssige situation er ændret. Rådet har gjort gældende, at beviserne i WK-materialet, henset til samtlige faktiske omstændigheder, begrunder opretholdelsen af sagsøgerens navn i retsakterne af marts 2025.

32 I det foreliggende tilfælde skal det bemærkes, at opretholdelsen af sagsøgerens navn på de omhandlede lister i retsakterne af marts 2025 er begrundet i den omstændighed, at sagsøgeren i sin egenskab af generaldirektør for og grundlægger af RBA-Management, der administrerer Compel, er ansvarlig for RBA-Managements handlinger og derfor yder materiel støtte til Den Russiske Føderations regering.

33 Det skal indledningsvis bemærkes, at parterne er enige om, at begrebet »grundlægger«, der er anvendt i begrundelsen for at opføre sagsøgerens navn på listen, er hentet fra den russiske lovgivning og skal forstås som »selskabsdeltager« eller »indehaver af selskabsandele«.

34 Den omstændighed, at begrebet »grundlægger« henviser til den nuværende indehaver af en kapitalandel i et selskab med begrænset ansvar, bekræftes af det uddrag fra revisionsfirmaet Avdeev & Co's websted »audit-it.ru«, der er vedlagt WK-materialet vedrørende RBA-Management (dokument nr. 6). Det fremgår af dette dokument, at RBA-Management blev registreret som selskab med begrænset ansvar i det russiske statslige register over juridiske personer den 9. juli 2007. I rubrikken »Selskabets ejer (grundlægger)« (who is the owner (founder) of the organization) er sagsøgeren angivet som »grundlægger« af RBA-Management siden 7. december 2015, og navnene på de tidligere »grundlæggere« er nævnt. Følgende fremgår ligeledes af dette dokument: »7.12.2015 den nye grundlægger er Vladimir Avetisyan, [d]en nye grundlægger er Sergey Alekseevich Cherkasov« (7.12.2015 The new founder is Vladimir Avetisyan [t]he new founder is Sergey Alekseevich Cherkasov), og »23.4.2020 Sergey Alekseevich Cherkasov er ikke længere nævnt som grundlægger i det russiske statslige register over juridiske personer« (23.4.2020 Sergey Alekseevich Cherkasov is no longer listed as a founder in the Unified State Register of Legal Entities).

35 Det er desuden ubestridt, at Rådets begrundelse for, at opretholdelsen af sagsøgerens navn på de omhandlede lister havde fornødent grundlag på tidspunktet for vedtagelsen af retsakterne af marts 2025, udelukkende er støttet på de dokumenter, der er indeholdt i WK-materialet af 31. maj 2024. Disse dokumenter dannede grundlag for vedtagelsen af retsakterne om opførelse af sagsøgerens navn på de omhandlede lister den 24. juni 2024 og blev alle gennemgået den

22. februar 2024, med undtagelse af et af dem, der blev gennemgået den 16. april 2024. Rådet har ikke fremlagt nye beviser for Retten til støtte for den begrundelse, der blev anført mod sagsøgeren i retsakterne af marts 2025.

36 I anmodningen om fornyet gennemgang af 31. oktober 2024 anførte sagsøgeren, at han var fratrådt sin stilling som generaldirektør for RBA-Management den 16. oktober 2024, og at han siden den 29. oktober 2024 ikke længere ejede RBA-Management. Han har i denne forbindelse fremsendt følgende dokumenter til Rådet med henblik på at godtgøre, at hans situation har ændret sig, herunder:

– resolution nr. 16 af 16. oktober 2024 truffet af det eneste medlem af RBA-Management om at bringe sagsøgerens beføjelser til ophør og udpege Aleksandr Gurin som generaldirektør for dette selskab (herefter »resolution nr. 16«)

– uddrag af 30. oktober 2024 fra det russiske statslige register over juridiske personer vedrørende RBA-Management, hvoraf det fremgår, at Aleksandr Gurin den 24. oktober 2024 blev registreret som generaldirektør for RBA-Management

– en kvittering fra skattemyndighederne, hvoraf det fremgår, at ændringerne af RBA-Managements stiftelsesdokumenter blev modtaget den 29. oktober 2024.

37 I denne anmodning om fornyet gennemgang forklarede sagsøgeren desuden, at overdragelsen af andele i et selskab med begrænset ansvar skal anmeldes til myndighederne gennem en notar, og at han i denne henseende fremlagde skattemyndighedernes kvittering for modtagelse. Han anførte også, at ejerskiftet af RBA-Management endnu ikke var blevet registreret i det russiske statslige register over juridiske personer, og at han ville fremsende et uddrag fra dette register til Rådet, så snart oplysningerne om andelsoverdragelsen fremgik deraf.

38 I denne henseende fremsendte sagsøgeren den 8. november 2024 et supplerende bevis til Rådet, nemlig et uddrag fra det russiske statslige register over juridiske personer vedrørende RBA-Management, der var dateret den 7. november 2024. Ifølge dette dokument blev Aleksandr Gurin den 5. november 2024 registreret som »medlem/grundlægger« af RBA-Management og ejer af 100% af selskabsandelene i dette selskab.

39 Ved skrivelse af 17. marts 2025 afviste Rådet sagsøgerens anmodning om fornyet gennemgang med den begrundelse, at det ikke anså de af sagsøgeren fremlagte beviser for troværdige, navnlig ikke beviset for, at sagsøgerens var udtrådt af RBA-Management.

40 Det væsentlige spørgsmål ved undersøgelsen af opretholdelsen af en persons navn på de omhandlede lister er, om den faktuelle situation har ændret sig på en sådan måde siden opførelsen af den pågældendes navn eller siden den foregående fornyede gennemgang, at den ikke længere tillader at drage den samme konklusion angående den pågældende persons eller enheds involvering i de aktiviteter, som de restriktive foranstaltninger er rettet mod (jf. dom af 18.12.2024, Mironovich Shor mod Rådet, T-489/23, EU:T:2024:912, præmis 154 og den deri nævnte retspraksis, og af 3.9.2025, Boguslayev mod Rådet, T-604/24, ikke trykt i Sml., EU:T:2025:817, præmis 41).

41 Det skal endvidere bemærkes, at opretholdelsesretsakterne er baseret på en periodisk fornyet gennemgang af de omhandlede restriktive foranstaltninger med henblik på at gøre det muligt for Rådet at tage hensyn til eventuelle ændringer i omstændighederne vedrørende bl.a. den

individuelle situation for de personer, der er omfattet heraf. Retsakterne af marts 2025 udgør nemlig resultatet af denne periodiske fornyede gennemgang (jf. i denne retning dom af 26.10.2022, Ovsyannikov mod Rådet, T-714/20, ikke trykt i Sml., EU:T:2022:674, præmis 85, og af 29.11.2023, Pumpyanskiy mod Rådet, T-734/22, ikke trykt i Sml., EU:T:2023:761, præmis 84).

42 Når den berørte person fremsætter bemærkninger til begrundelsen, har Unionens kompetente myndighed desuden pligt til omhyggeligt og upartisk at undersøge, om de fremførte grunde har fornødent grundlag i lyset af disse bemærkninger og eventuelle formildende omstændigheder, der fremgår heraf (jf. dom af 18.7.2013, Kommissionen m.fl. mod Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P og C-595/10 P, EU:C:2013:518, præmis 114 og den deri nævnte retspraksis).

43 Det skal derfor undersøges, om Rådet anlagde et urigtigt skøn, da det på grundlag af WK-materialet opretholdt sagsøgerens navn på de omhandlede lister i retsakterne af marts 2025. Det skal navnlig afgøres, om de beviser, som fremgår af WK-materialet, kan godtgøre, at sagsøgeren på tidspunktet for vedtagelsen af retsakterne af marts 2025 varetog de funktioner, der begrundede opretholdelsen af vedkommende på de omhandlede lister, dvs. om han stadig var generaldirektør for og grundlægger af RBA-Management, under hensyn til de oplysninger, som sidstnævnte har fremlagt med henblik på at godtgøre, at hans situation havde ændret sig i 2024.

44 I første række har sagsøgeren foreholdt Rådet, at det ikke tog hensyn til de beviser, som han fremlagde i forbindelse med sin anmodning om fornyet gennemgang.

45 Rådet har bestridt disse dokumenters bevisværdi. Det har anført, at sagsøgeren havde fremlagt overstregede dokumenter, som bevirkede, at indholdet heraf ikke kunne vurderes, at sagsøgeren ikke havde fremlagt nogen oplysninger, der gjorde det muligt at verificere identiteten af den nye direktør for RBA-Management, og at han havde fremlagt en aftale om overdragelse af selskabsandele uden bevis for, at købsprisen faktisk var blevet betalt.

46 Rådet har for det første gjort gældende, at flere punkter i resolution nr. 16, hvorved sagsøgeren fratrådte sin stilling som generaldirektør for RBA-Management, var overstregede, hvilket gjorde det umuligt at vurdere hele deres indhold.

47 Det skal i denne forbindelse bemærkes, at selv om dette dokument indeholder overstregede dele, fremgår det klart heraf, at sagsøgeren, der var det eneste medlem af RBA-Management og ejede 100% af selskabets kapital, dels fratrådte sin stilling som generaldirektør den 16. oktober 2024, dels udpegede Aleksandr Gurin som generaldirektør med virkning fra og med samme dato. Dette dokument er underskrevet af sagsøgeren.

48 Rådet kan derfor ikke med føje gøre gældende, at de overstregede dele ikke gjorde det muligt at forstå indholdet af dette dokument.

49 Endvidere bekræfter den fuldstændige version af resolution nr. 16, der er fremlagt som bilag til replikken, at det udelukkende er personoplysninger, som er anonymiseret.

50 I denne henseende har Rådet i duplikken gjort gældende, at resolution nr. 16, uddraget fra det russiske statslige register over juridiske personer vedrørende RBA-Management og uddraget fra samme register vedrørende Compel, der er fremlagt i deres fulde version som bilag til replikken, ikke kan antages til realitetsbehandling i henhold til artikel 85 i Rettens procesreglement, eftersom sagsøgeren kunne have fremlagt dem som bilag til stævningen.

51 Sagsøgeren har imidlertid oplyst, at han fremlagde den fulde version af disse dokumenter som svar på den kritik, som Rådet fremsatte i sit svarskrift, om, at han havde overstreget visse oplysninger.

52 Det skal følgelig bemærkes, at de dokumenter, der er vedlagt replikken, ikke udgør nye beviser, men at de er fremlagt for at imødegå Rådets argumentation, hvori det bestred bevisværdien af de dokumenter, der var vedlagt stævningen, med den begrundelse, at de indeholdt overstregede oplysninger. Bilagene til replikken kan derfor antages til realitetsbehandling. Desuden vedrørte de overstregede oplysninger udelukkende personoplysninger, og det kan ikke lægges sagsøgeren til last, at han har anonymiseret disse oplysninger.

53 Rådet har for det andet gjort gældende, at sagsøgeren har påberåbt sig udpegelsen af en ny direktør for RBA-Management uden at fremlægge oplysninger, der gør det muligt at kontrollere denne persons identitet.

54 Selv om Rådet med dette argument har henvist til de personoplysninger, der er overstreget i resolution nr. 16 og i uddraget fra det russiske statslige register over juridiske personer vedrørende RBA-Management, skal det bemærkes, at Rådet henset til, at dette register er offentligt tilgængeligt, havde mulighed for at kontrollere identiteten af den nye generaldirektør for RBA-Management ved blot at konsultere det. Sagsøgeren har desuden som bilag til replikken fremlagt den fulde version af disse dokumenter.

55 Rådet har for det tredje anført, at sagsøgeren som bilag til stævningen har fremlagt en aftale om overdragelse af selskabsandele uden bevis for betaling af den aftalte pris på 8 700 000 russiske rubler (RUB) (ca. 95 000 EUR), hvilken pris forekommer at være ubetydelig for et selskab som RBA-Management, der forvalter Compel, og uden bevis for, at erhververen faktisk har påtaget sig ledelsesansvaret. Den juridiske rådgivers udtalelse vedrørende ejerskabet af RBA-Management, som sagsøgeren ligeledes har fremlagt som bilag til stævningen, har ringe bevisværdi, for så vidt som den er udarbejdet på anmodning og ikke er troværdig, da den stammer fra sagsøgerens advokat i Rusland.

56 Det må fastslås, at det dokument fra sagsøgerens russiske advokat, der er fremlagt som bilag til stævningen, har ringe bevisværdi, eftersom det er udarbejdet med henblik på nærværende søgsmål.

57 Rådets argument om, at den aftalte pris var ubetydelig, er imidlertid støttet på en fejlagtig læsning af den aftale om salg af 100% af selskabsandelene i RBA-Management, der blev indgået den 29. oktober 2024 mellem sagsøgeren og Aleksandr Gurin og er vedlagt som bilag til stævningen. I denne aftale er der angivet en salgspris på 14 700 000 RUB (ca. 161 000 EUR) og ikke det beløb, som Rådet har angivet.

58 Købsaftalen er desuden udarbejdet som et notarielt bekræftet dokument, hvilket tillægger den en vis bevisværdi. Endelig bekræftes sagsøgerens salg af sine andele i RBA-Management, som er genstand for denne aftale, ligeledes af uddraget fra det russiske statslige register over juridiske personer vedrørende RBA-Management, der er dateret den 7. november 2024 og nævner Aleksandr Gurin som grundlægger af RBA-Management.

59 Det er således med urette, at Rådet har gjort gældende, at de af sagsøgeren fremlagte beviser savner bevisværdi.

60 I anden række har sagsøgeren gjort gældende, at dokumenterne i WK-materialet på tidspunktet for vedtagelsen af retsakterne af marts 2025 ikke længere var anvendelige, og at Rådet havde anlagt et urigtigt skøn ved ikke at tage hensyn til ændringen i hans personlige situation.

61 Rådet har gjort gældende, at de beviser, som sagsøgeren har fremlagt, udelukkende godtgør, at sagsøgeren tilsyneladende er fratrådt sin stilling i RBA-Management, og at han tilsyneladende har afhændet sine andele i dette selskab. Beviserne i WK-materialet er derfor fortsat relevante med henblik på at underbygge begrundelsen for at opretholde sagsøgerens navn i retsakterne af marts 2025.

62 For det første har Rådet gjort gældende, at pålideligheden af det russiske statslige register over juridiske personer, som sagsøgeren har fremlagt uddrag af, skal fastlægges på grundlag af samtlige faktiske omstændigheder i sagen, og at dette register ikke i sig selv gør det muligt at bevise, at sagsøgeren, som i mange år faktisk har ledet Compel gennem RBA-Management, ikke længere udfører nogen understøttende aktiviteter. Rådet har i retsmødet præciseret, at den omstændighed, at det russiske statslige register over juridiske personer har registreret sagsøgerens fratrædelse, ikke indebærer, at den pågældende i praksis har indstillet sine aktiviteter.

63 Det skal indledningsvis bemærkes, at sagsøgeren har fremlagt uddrag fra det russiske statslige register over juridiske personer vedrørende RBA-Management dateret den 30. oktober og den 7. november 2024 med henblik på at godtgøre, at navnet på den nye generaldirektør for og den nye grundlægger af RBA-Management var blevet officielt registreret. I modsætning til hvad Rådet har gjort gældende, er disse uddrag ikke fremlagt som isolerede tekster, men har til formål at underbygge oplysningerne i anmodningen om fornyet gennemgang.

64 Det skal endvidere fastslås, at Rådet med disse argumenter nødvendigvis har rejst tvivl om pålideligheden af oplysningerne i det russiske statslige register over juridiske personer.

65 Som sagsøgeren har fremhævet, er dette offentlige register, som er oprettet af det russiske finansministerium, en informationskilde om selskaber og formodes at afspejle den reelle situation for enhver opført enhed. Endvidere anvender Rådet netop dette register som bevismateriale i visse sager til at begrunde opførelser på listerne over personer, der er omfattet af restriktive foranstaltninger.

66 Endelig bemærkes, at Rådet i WK-materialet støttede sig på et andet register, nemlig portalen »checko.ru«, med henblik på at begrunde det forhold, at sagsøgeren var generaldirektør for og grundlægger af RBA-Management.

67 I denne henseende konsulterede Rådet den 22. februar 2024 det uddrag fra webstedet »checko.ru« vedrørende sagsøgeren, som indgår i WK-materialet (dokument nr. 3). I WK-materialet har Rådet anført, at portalen »checko.ru« »gør det muligt hurtigt og gratis at kontrollere enhver juridisk eller fysisk person, der er registreret i Den Russiske Føderation«. Denne portals pålidelighed kan derfor ikke bestrides af Rådet.

68 Rådet har ikke fremlagt et ajourført uddrag fra denne portal, der er dateret efter den 7. november 2024, hvilket ville have gjort det muligt for Rådet at bekræfte eller afkræfte oplysningerne om, at sagsøgeren var fratrådt sin stilling, og at en anden person var blevet udnævnt til generaldirektør for og grundlægger af RBA-Management.

69 Rådet har dermed ikke fremlagt noget bevis for, at oplysningerne i det russiske statslige register over juridiske personer er forkerte.

70 For det andet har Rådet gjort gældende, at de dokumenter, som sagsøgeren har fremlagt, fremstår som et middel til at unddrage sig virkningerne af de restriktive foranstaltninger, der er truffet over for vedkommende, og ikke som et solidt bevis på, at han skulle have frasagt sig ethvert ansvar inden for sektoren for elektroniske komponenter, der kan anvendes i militært udstyr. Rådet er af den opfattelse, at denne form for manøvrer ikke på nogen måde kan anses for troværdig.

71 Det kan imidlertid ikke foreholdes sagsøgeren, at han i oktober 2024 ønskede at fratræde sin stilling i RBA-Management med henblik på at undgå de restriktive foranstaltninger, der siden juni 2024 gjaldt for ham.

72 Den omstændighed, at sagsøgeren træffer foranstaltninger for ikke længere at være opført på de pågældende lister, kan desuden opfattes som et resultat af, at de restriktive foranstaltninger er effektive, eftersom sagsøgeren herved tilkendegiver sin hensigt om ikke længere at udøve den virksomhed, der begrundede opførelsen af hans navn på de pågældende lister.

73 For det tredje har Rådet gjort gældende, at der ikke gik tilstrækkelig lang tid mellem de retsakter, som sagsøgeren har påberåbt sig, og den fornyede gennemgang, til at det kunne forsikre sig om, at sagsøgeren reelt havde trukket sig tilbage, i betragtning af at han havde arbejdet for Compel i over 20 år og siden 2015 haft ansvaret for ledelsen af denne virksomhed. Tidsrummet på 16 uger mellem sagsøgerens henvendelser i oktober 2024 og retsakterne af marts 2025 gjorde det ikke muligt for Rådet at vurdere, om sagsøgeren reelt og oprigtig var ophørt med at yde enhver form for støtte til den russiske regering, eller om han fortsat drog fordel af denne regering.

74 Det skal i denne forbindelse bemærkes, at sagsøgeren har fremlagt dokumenter med henblik på at godtgøre, at han trak sig fra RBA-Management den 31. oktober 2024, dvs. inden for fristen for indgivelse af anmodninger om fornyet gennemgang, der udløb den 2. november 2024.

75 Rådet kan derfor ikke uden at fratage anmodningerne om fornyet gennemgang deres effektive virkning gøre gældende, at det ikke rådede over den nødvendige tid til at foretage en periodisk fornyet gennemgang af, om begrundelsen for opførelsen på listen havde fornødent grundlag, henset til de beviser, som sagsøgeren havde fremlagt med henblik på at godtgøre, at hans personlige situation havde ændret sig. Det skal endvidere bemærkes, at retsakterne af marts 2025 blev vedtaget efter en periodisk fornyet gennemgang.

76 Det skal i øvrigt bemærkes, at de dokumenter, som sagsøgeren fremlagde i sin anmodning om fornyet gennemgang, havde til formål at godtgøre, at han ikke længere var generaldirektør for eller grundlægger af RBA-Management, og at opretholdelsen af hans navn på de omhandlede lister af denne grund derfor ikke længere var begrundet.

77 Dels havde Rådet som anført i præmis 67 ovenfor mulighed for hurtigt at kontrollere rigtigheden af de oplysninger, som sagsøgeren havde fremsendt, f.eks. ved at konsultere webstedet »checko.ru«.

78 Dels er Rådets argument om, at det ikke rådede over den nødvendige tid til at sikre sig, at sagsøgeren reelt havde trukket sig fra enhver aktivitet i Compel eller ikke gav nogen form for støtte til den russiske regering, henset til den rolle, som han tidligere har haft i dette selskab,

navnlig under angrebskrigen mod Ukraine, ikke relevant. Begrundelsen for den fortsatte opførelse af sagsøgerens navn i retsakterne af marts 2025 var nemlig udelukkende støttet på hans egenskab af generaldirektør for og grundlægger af RBA-Management.

79 For det fjerde har Rådet gjort gældende, at sagsøgeren ikke har fremlagt tilstrækkelige beviser for, at hans arbejdssituation har ændret sig. Rådet har gjort gældende, at sagsøgeren ikke har fremlagt så meget som antydningen af bevis på, at han ikke længere er aktiv inden for elektroniksektoren, hvilken sektor han har arbejdet i under hele sin karriere, og at han ikke har fremlagt bevis for, at han definitivt er fratrådt enhver stilling i Compel. Desuden ville han have været i stand til at fremlægge beviser vedrørende sin nye virksomhed inden for ejendomsbranchen og for, at han har bosat sig i Armenien.

80 Det skal i denne forbindelse bemærkes, at det ifølge den retspraksis, der er nævnt i præmis 23 ovenfor, påhviler Rådet at godtgøre, at den begrundelse, der foreholdes sagsøgte, har fornødent grundlag, og ikke sidstnævnte, der skal føre bevis for, at begrundelsen ikke har et sådant grundlag.

81 For så vidt som Rådet er af den opfattelse, at sagsøgeren på trods af de af sagsøgeren fremlagte dokumenter i praksis har fortsat sit arbejde, påhviler det Rådet at føre bevis herfor.

82 For så vidt som Rådet kræver, at sagsøgeren godtgør, at han ikke længere arbejder inden for elektroniksektoren, at han ikke har nogen tilknytning til Compel, eller at han skal fremlægge beviser for sin nye virksomhed, har Rådet vendt bevisbyrden om.

83 Det skal i øvrigt bemærkes, at henset til den begrundelse for at opretholde sagsøgerens navn på listen, der fremgår af retsakterne af marts 2025, var de eneste relevante beviser dem, der tilsigtede at godtgøre eller bestride den omstændighed, at sagsøgeren var generaldirektør for og grundlægger af RBA-Management samt ansvarlig for dette selskabs handlinger på tidspunktet for vedtagelsen af retsakterne af marts 2025. Rådet kunne ikke kræve, at sagsøgeren fremlagde yderligere beviser, der ikke havde nogen forbindelse med denne begrundelse.

84 For det femte har Rådet gjort gældende, at de beviser, som sagsøgeren har fremlagt, ikke godtgør, at han reelt har indstillet sin virksomhed, henset til samtlige faktiske omstændigheder i sagen.

85 I denne henseende har Rådet gjort gældende, at der foreligger tungtvejende og samstemmende indicier, der gør det muligt at antage, at sagsøgeren fortsat har tilknytning til Compel, og som begrunder, at hans navn forbliver på listerne. Rådet har henvist til beviserne i WK-materialet vedrørende Compel, der godtgør, at denne virksomhed fremstiller elektroniske komponenter til våbenindustrien, som er anvendt under angrebskrigen mod Ukraine. Rådet har ligeledes anført, at forskellige beviser i WK-materialet afslører, at sagsøgeren er uddannet ingeniør inden for den branche, hvori Compel driver virksomhed, at han har haft en højtstående stilling i denne virksomhed, at han var grundlægger af Compel Regions LLC, og at han gennem RBA-Management varetog ledelsesfunktioner i Compel fra februar 2015 til oktober 2024, dvs. kort tid efter invasionen af Krim og under invasionen af Ukraine.

86 Med denne argumentation har Rådet således i det væsentlige gjort gældende, at de beviser, som sagsøgeren har fremlagt med henblik på at godtgøre, at han er trådt ud af virksomheden og har solgt sine andele i RBA-Management, ikke er troværdige og ikke afspejler virkeligheden, henset til sidstnævntes tidligere virksomhed i Compel.

87 Det skal bemærkes, at ifølge den retspraksis, der er nævnt i præmis 24 ovenfor, skal vurderingen af, om begrundelsen for at opretholde sagsøgerens navn i retsakterne af marts 2025 har fornødent grundlag, foretages ved at undersøge bevismaterialet i den sammenhæng, hvori det indgår, i hvilken forbindelse Rådet løfter den bevisbyrde, der påhviler det, såfremt det for Unionens retsinstanser fremlægger en række tilstrækkeligt konkrete, præcise og samstemmende indicier, der gør det muligt at fastslå, at sagsøgeren opfyldte betingelserne i kriterium f) på tidspunktet for vedtagelsen af de omhandlede retsakter.

88 Hvad for det første angår sammenhængen skal det bemærkes, at Rådet har begrænset sig til at henvise til beviser i WK-materialet, hvoraf de fleste vedrørte Compel og ikke sagsøgeren, i relation til sagsøgerens tidligere aktiviteter i dette selskab.

89 Rådet kan imidlertid ikke med føje gøre gældende, at de beviser vedrørende sagsøgerens tidligere karriere i Compel, der er indeholdt i WK-materialet, og som således vedrører faktiske omstændigheder, der kan henføres til tiden før maj 2024, indebærer, at det anses for utroværdigt, at sagsøgeren fratrådte sin stilling i RBA-Management i oktober 2024.

90 Rådet kan heller ikke se bort fra de beviser, som sagsøgeren har fremlagt i sin anmodning om fornyet gennemgang med henvisning til, at de ikke er tilstrækkelige til at godtgøre, at sagsøgeren faktisk er fratrådt sin stilling i RBA-Management, alene på grundlag af den konstatering, at sagsøgeren har udøvet størstedelen af sin karriere hos Compel. En sådan vurdering fra Rådets side indebærer nemlig, at sagsøgerens situation fastlåses, og at den periodiske fornyede gennemgang berøves enhver reel virkning (jf. i denne retning dom af 29.11.2023, Pumpyanskiy mod Rådet, T-734/22, ikke trykt i Sml., EU:T:2023:761, præmis 85 og den deri nævnte retspraksis).

91 Hvad for det andet angår bevisbyrden påhvilede det Rådet, såfremt det fandt, at de beviser, som sagsøgeren havde fremlagt, udelukkende godtgjorde, at sagsøgeren tilsyneladende havde opsagt sin stilling i RBA-Management, og at begrundelsen i retsakterne af marts 2025 fortsat var gyldig, at føre bevis for, at sagsøgeren opretholdt faktiske forbindelser til dette selskab og fortsat var ansvarlig for sidstnævntes handlinger på tidspunktet for vedtagelsen af retsakterne af marts 2025.

92 Rådet har imidlertid ikke fremlagt det mindste bevis fra perioden efter oktober 2024, der kan underbygge dets udsagn om, at det var uden hold i virkeligheden, at sagsøgeren havde fratrådt sin stilling i RBA-Management.

93 Selv om Rådet var af den opfattelse, at sagsøgeren opfyldte betingelserne i kriterium f), af en anden grund end den, der fremgår af retsakterne af marts 2025, nemlig på grund af sagsøgerens direkte tilknytning til Compel, eller enhver anden form for støtte, som han angiveligt har ydet den russiske regering, tilkom det desuden Rådet at føre bevis herfor og følgelig at ændre begrundelsen for at opretholde sagsøgerens navn på de omhandlede lister. Rådet har under alle omstændigheder ikke fremlagt noget bevis, der kan godtgøre, at der forelå en forbindelse mellem sagsøgeren og Compel på tidspunktet for vedtagelsen af retsakterne af marts 2025.

94 Da der ikke fandtes beviser, der supplerede WK-materialet, forelå der ingen indicier, der gjorde det muligt at antage, at sagsøgeren i realiteten stadig var direktør for og grundlægger af RBA-Management på tidspunktet for vedtagelsen af retsakterne af marts 2025. Rådets argument om, at den omstændighed, at sagsøgeren tidligere arbejdede i Compel, indebar, at en ændring af hans situation på ingen måde kunne anses for troværdig, er rent spekulativt og ikke underbygget.

95 Det fremgår af det ovenstående, at Rådet ikke har godtgjort, at de dokumenter, som sagsøgeren har fremlagt med henblik på at godtgøre ændringen af hans personlige situation, var uden bevisværdi. Det må således fastslås, at disse dokumenter udgør et foreløbigt bevis på, at sagsøgeren var fratrådt sin stilling som direktør for RBA-Management i oktober 2024 og siden november 2024 ikke længere var grundlægger af dette selskab.

96 Rådet kunne således ikke alene støtte sig til oplysningerne i WK-materialet, der var flere måneder ældre end de oplysninger, som sagsøgeren havde fremlagt, og som i forhold til disse oplysninger ikke længere var anvendelige.

97 Det var således med urette, at Rådet afviste de dokumenter, som sagsøgeren havde fremlagt med den begrundelse, at de ikke havde tilstrækkelig bevisværdi til at godtgøre, at hans personlige situation faktisk havde ændret sig i oktober 2024, uden at fremlægge ajourførte versioner af dokumenterne i WK-materialet eller andre beviser, der godtgjorde, at de omstændigheder, der begrundede opførelsen af sagsøgerens navn på de omhandlede lister, fortsat bestod på tidspunktet for vedtagelsen af retsakterne af marts 2025, dvs. at sagsøgeren stadig var generaldirektør for og grundlægger af RBA-Management samt ansvarlig for dette selskabs handlinger på dette tidspunkt.

98 Det skal derfor fastslås, at Rådet ved ikke at foretage en ajourført vurdering af sagsøgerens situation ikke har godtgjort, at begrundelsen for at opretholde sagsøgerens navn på de omhandlede lister havde fornødent grundlag på tidspunktet for vedtagelsen af retsakterne af marts 2025.

99 Det følger heraf, at Rådet anlagde et urigtigt skøn ved at opretholde sagsøgerens navn på de omhandlede lister på grundlag af kriterium f) i retsakterne af marts 2025.

Retsakterne af september 2025

100 Sagsøgeren har gjort gældende, at Rådet anlagde et urigtigt skøn ved at opretholde hans navn på de omhandlede lister gennem retsakterne af september 2025, selv om han havde bragt den situation, der havde begrundet den oprindelige opførelse, til ophør, og selv om Rådet havde anerkendt, at hans situation havde ændret sig, i begrundelsen for opførelsen af hans navn.

101 Rådet har hævdet, at det alene har kunnet konstatere, at sagsøgeren formelt og tilsyneladende er fratrådt sin ledende stilling, men at sagsøgeren ikke har suppleret sagsakterne med det mindste bevis, der godtgør, at han reelt er ophørt med alle former for arbejde for Compel, hvilket er en forudsætning for at fastslå, at den vedvarende og væsentlige forbindelse mellem »direktøren« og Compel er ophørt. En tilsyneladende fratrædelse er hverken tilstrækkelig eller overbevisende i betragtning af sagsøgerens rolle i forbindelse med importen af udstyr til støtte for den russiske krigsindsats.

102 I sin anmodning om fornyet gennemgang af 5. april 2025 fremsendte sagsøgeren på ny resolution nr. 16, nævnt i præmis 36 ovenfor, og uddraget af 7. november 2024 fra det russiske statslige register over juridiske personer vedrørende RBA-Management, der er dateret den 7. november 2024, og som er nævnt i præmis 38 ovenfor, til Rådet. Han fremsendte ligeledes bl.a. uddraget af 27. marts 2025 fra det russiske statslige register over juridiske personer vedrørende RBA-Management, hvori Aleksandr Gurin blev nævnt som generaldirektør for og grundlægger af RBA-Management, samt uddraget af webstedet »checko.ru« vedrørende ham, hvilket udgjorde en ajourføring af dokument nr. 3 i WK-materialet.

103 Det skal bemærkes, at Rådet i retsakterne af september 2025 ændrede begrundelsen for at opretholde sagsøgerens navn på de omhandlede lister. Disse ændringer viser, at sagsøgeren er »den tidligere« generaldirektør for RBA-Management, og at vedkommende i sin egenskab af generaldirektør for og grundlægger af RBA-Management »var« ansvarlig for dette selskabs handlinger.

104 Det følger nødvendigvis heraf, at Rådet tog hensyn til de oplysninger, som sagsøgeren fremlagde i sin anmodning om fornyet gennemgang af 5. april 2025, og fandt, at sagsøgeren havde fremlagt tilstrækkelige beviser for en ændring af sin individuelle situation, nærmere bestemt, at han ikke længere var generaldirektør for RBA-Management, og at han ikke længere var ansvarlig for RBA-Managements handlinger.

105 Rådet kan derfor ikke med føje hævde, at det med denne nye begrundelse blot konstaterede, at der var tale om en ændring i sagsøgerens personlige forhold, som kun var tilsyneladende. En sådan fortolkning svarer nemlig ikke til ordlyden af den begrundelse for at opretholde sagsøgerens navn, der fremgår af retsakterne af september 2025.

106 Det skal således fastslås, at den begrundelse, der er anført i retsakterne af september 2025 til støtte for at opretholde sagsøgerens navn på de omhandlede lister, udelukkende er baseret på den omstændighed, at sagsøgeren tidligere har været ansvarlig for RBA-Managements handlinger.

107 Kriterium f), som vedrører fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer, som »yder« materiel eller finansiel støtte til Den Russiske Føderations regering, er imidlertid tydeligt affattet i præsens (dom af 10.7.2024, Rashevsky mod Rådet, T-309/22 og T-739/22, ikke trykt i Sml., under appel, EU:T:2024:455, præmis 173), hvilket indebærer, at støtten skal ydes på tidspunktet for vedtagelsen af de retsakter, der bevarer opførelsen (jf. analogt generaladvokat Biondis forslag til afgørelse Letland mod Aven og Fridman, C-440/24 P og C-441/24 P, EU:C:2025:854, punkt 115).

108 Det følger af fast retspraksis, at den omstændighed, at en person er ophørt med at udøve sit hverv inden for en struktur, ikke i sig selv indebærer, at disse tidligere funktioner er uden relevans, for så vidt som personens tidligere aktiviteter kan påvirke vedkommendes adfærd. En persons tidligere funktioner isoleret set kan imidlertid ikke begrunde, at dennes navn opføres på de omhandlede lister. Hvis Rådet har til hensigt at støtte sig på den nævnte persons tidligere aktiviteter, påhviler det nemlig Rådet at fremlægge tungtvejende og samstemmende indicier, der gør det muligt med rimelighed at antage, at sidstnævnte opretholder forbindelser til den struktur, som den pågældende var ansat i på tidspunktet for vedtagelsen af den anfægtede retsakt, der begrunder opførelsen af den pågældendes navn på listerne efter ophøret af dennes aktiviteter inden for denne struktur (jf. i denne retning dom af 24.11.2021, Assi mod Rådet, T-256/19, EU:T:2021:818, præmis 128 og den deri nævnte retspraksis).

109 Det skal bemærkes, at Rådet ikke har fremlagt noget bevis, der kan godtgøre, at sagsøgeren har opretholdt forbindelser til RBA-Management, eller at han fortsat varetog funktioner i denne virksomhed på tidspunktet for vedtagelsen af retsakterne af september 2025.

110 I denne henseende skal det fastslås, at Rådet ikke alene med henvisning til den omstændighed, at sagsøgeren var generaldirektør for RBA-Management og ansvarlig for dette selskabs handlinger, kan antage, at vedkommende kan kvalificeres som en fysisk person, der yder materiel støtte til den russiske regering flere måneder efter at være fratrådt denne stilling. Dette ville nemlig føre til en fastlåsning af sagsøgerens situation og til, at den periodiske fornyede gennemgang, der bl.a. er fastsat i artikel 6, stk. 3, i afgørelse 2014/145 og i artikel 14, stk. 4, i forordning nr. 269/2014, som

ændret, fratages enhver effektiv virkning (jf. analogt dom af 6.9.2023, Shulgin mod Rådet, T-364/22, ikke trykt i Sml., EU:T:2023:503, præmis 116 og den deri nævnte retspraksis, og af 29.11.2023, Pumpyanskiy mod Rådet, T-734/22, ikke trykt i Sml., EU:T:2023:761, præmis 85 og den deri nævnte retspraksis).

111 Det fremgår i øvrigt af den retspraksis, der er nævnt i præmis 26 ovenfor, at det ganske vist ikke er forbudt for Rådet at støtte sig på de samme beviser, der begrundede den oprindelige opførelse af sagsøgerens navn på de omhandlede lister, forudsat dels, at opførelsesgrundene er uændrede, dels at konteksten ikke har ændret sig på en sådan måde, at disse beviser ikke længere er anvendelige.

112 Det skal imidlertid bemærkes, at begrundelsen for at opføre sagsøgerens navn på listen blev ændret i retsakterne af september 2025, og at Rådet ved at anerkende, at sagsøgeren ikke længere var ansvarlig for RBA-Managements handlinger, implicit, men nødvendigvis, anerkendte, at beviserne i WK-materialet, som havde til formål at godtgøre, at sagsøgeren var leder af RBA-Management, ikke længere var anvendelige.

113 Det følger heraf, at Rådet ikke har løftet den bevisbyrde, der påhvilede det i overensstemmelse med den retspraksis, der er nævnt ovenfor i præmis 23 og 24, for så vidt som det ikke har fremlagt noget bevis, der gør det muligt at fastslå, at sagsøgeren som følge af sine tidligere funktioner i RBA-Management ydede materiel støtte til Den Russiske Føderations regering som omhandlet i kriterium f) på tidspunktet for vedtagelsen af retsakterne af september 2025.

114 Rådets argumenter ændrer ikke ved denne konklusion.

115 Rådet har gjort gældende, at de dokumenter, der er indeholdt i WK-materialet vedrørende Compel, fortsat er relevante og godtgør, at denne virksomhed var centrum for svigagtige manøvrer med henblik på at sikre import af udstyr til støtte for krigen i Ukraine, og at sagsøgeren ikke kan hævde at have ledet en virksomhed med rent civile formål. I lyset af disse forhold sætter Rådet spørgsmålstegn ved, om sagsøgeren, der efter Rådets opfattelse er den faktiske leder af Compel, reelt har trukket sig tilbage.

116 For det første er Rådets argument om, at sagsøgeren stadig faktisk kan lede Compel, ikke relevant. I retsakterne af september 2025 blev sagsøgerens støtte til den russiske regering nemlig hverken begrundet med henvisning til de vedvarende forbindelser mellem sagsøgeren og Compel, efter at sagsøgeren var fratrådt stillingen som leder af RBA-Management, eller til den omstændighed, at han faktisk var leder af Compel.

117 For det andet er Rådets udsagn om, at sagsøgeren fortsat faktisk er Compels leder, under alle omstændigheder ikke underbygget af noget bevis.

118 I denne henseende har Rådet ved at hævde, at sagsøgeren ikke har påvist, at han reelt ikke har nogen funktion med tilknytning til Compel, eller fremlagt tilstrækkelige beviser, der på overbevisende måde godtgør, at han har trukket sig fra enhver aktivitet og er gået på pension i Armenien, vendt bevisbyrden om. Hvis Rådet var af den opfattelse, at sagsøgeren fortsat udøvede aktiviteter i Compel, der begrundede hans opførelse på listen i henhold til kriterium f), påhvilede det Rådet at fremlægge bevis herfor og i overensstemmelse hermed ændre begrundelsen for opførelsen af sagsøgerens navn.

119 Det fremgår af det ovenstående, at eftersom begrundelsen for retsakterne af september 2025, som er knyttet til kriterium f), udelukkende henviser til sagsøgerens tidligere funktioner i RBA-Management, anlagde Rådet et urigtigt skøn, da det fandt, at sagsøgeren på tidspunktet for vedtagelsen af de nævnte retsakter kunne kvalificeres som en fysisk person, der ydede materiel støtte til den russiske regering. Rådet kan nemlig ikke lægge til grund, at den blotte omstændighed, at sagsøgeren et år før vedtagelsen af retsakterne af september 2025 var generaldirektør for RBA-Management, er tilstrækkelig til at begrunde opretholdelsen af hans navn på de omhandlede lister som en person, der yder materiel støtte til den russiske regering (jf. analogt dom af 10.9.2025, Pumpyanskiy mod Rådet, T-541/24, ikke trykt i Sml., EU:T:2025:841, præmis 120 og den deri nævnte retspraksis).

120 Det følger heraf, at Rådet anlagde et urigtigt skøn ved at opretholde sagsøgerens navn på de omhandlede lister på grundlag af kriterium f) i retsakterne af marts 2025.

121 Det følger af samtlige ovenstående betragtninger, at det eneste anbringende skal tages til følge, og at de anfægtede retsakter skal annulleres, for så vidt som de vedrører sagsøgeren.

Erstatningspåstanden

122 Sagsøgeren har nedlagt påstand om, at det fastslås, at Rådet er ifaldet ansvar uden for kontraktforhold i henhold til artikel 340 TEUF som følge af en tilsidesættelse af hans ret til forsvar. Han har gjort gældende, at Rådet i sin skrivelse af 17. marts 2025 begrænsede sig til stereotyper og standardiserede formuleringer med henblik på at besvare hans anmodning om fornyet gennemgang af 31. oktober 2024. Rådets afslag på at behandle denne anmodning har forvoldt ham en sikker skade ved at forlænge varigheden af de restriktive foranstaltninger, i det mindste så længe den foreliggende sag verserer, dvs. ca. to år.

123 Hvad angår skaden har sagsøgeren anført, at de armenske banker ikke tilbyder bankydelser til personer, der er omfattet af internationale sanktioner, og at han derfor ikke har kunnet etablere sig i Armenien og drive erhvervsmæssig virksomhed inden for landets ejendomssektor. Som følge af de armenske bankers adfærd beløber hans økonomiske tab sig til dels 42 480 EUR, hvilket svarer til det beløb, han har mistet ved ikke at kunne udleje en ejendom, som han ejer i Jerevan (Armenien), i to år, dels 150 000 EUR, som svarer til manglende omsætning i samme periode, idet det var umuligt at indgå visse aftaler og foretage investeringer i ejendomssektoren i Jerevan.

124 Det skal i denne henseende bemærkes, at ifølge fast retspraksis forudsætter Unionens ansvar uden for kontraktforhold i henhold til artikel 340, stk. 2, TEUF, at en række betingelser er opfyldt, nemlig at der foreligger en tilstrækkeligt kvalificeret tilsidesættelse af en retsregel, som har til formål at tillægge borgerne rettigheder, at der foreligger et virkeligt tab, og at der er en direkte årsagsforbindelse mellem tilsidesættelsen af den forpligtelse, der påhviler skadevolderen, og de skadelidtes skade (jf. dom af 10.9.2019, HTTS mod Rådet, C-123/18 P, EU:C:2019:694, præmis 32 og den deri nævnte retspraksis, og af 11.9.2024, Tokareva mod Rådet, T-744/22, EU:T:2024:608, præmis 171 og den deri nævnte retspraksis).

125 Desuden er betingelserne for, at Unionen pådrager sig ansvar uden for kontraktforhold som omhandlet i artikel 340, stk. 2, TEUF, kumulative. Det følger heraf, at når en af disse ikke er opfyldt, må sagsøgte frifindes i det hele, uden at det er nødvendigt at undersøge, om de øvrige betingelser er opfyldt (jf. dom af 11.9.2024, Tokareva mod Rådet, T-744/22, EU:T:2024:608, præmis 172 og den deri nævnte retspraksis).

126 For så vidt angår betingelsen om, at der skal være en årsagsforbindelse mellem den angivelige adfærd og det påberåbte tab, skal nævnte tab fremgå tilstrækkeligt klart af den påklagede adfærd, idet sidstnævnte skal være den afgørende årsag til tabet, mens der ikke er nogen forpligtelse til at erstatte ethvert, eventuelt fjernt, tab i forbindelse med en ulovlig situation. Det tilkommer sagsøgeren at føre bevis for årsagsforbindelsen mellem den påberåbte adfærd og det påståede tab (jf. dom af 13.12.2018, Iran Insurance mod Rådet, T-558/15, EU:T:2018:945, præmis 121 og den deri nævnte retspraksis, og af 1.6.2022, Eleveté Invest Group m.fl. mod Kommissionen og Afviklingsinstansen, T-523/17, EU:T:2022:313, præmis 655 og den deri nævnte retspraksis).

127 Hvad for det første angår den foreholdte adfærd har sagsøgeren i det foreliggende tilfælde påberåbt sig, at Rådet tilsidesatte hans ret til forsvar i forbindelse med behandlingen af anmodningen om fornyet gennemgang af 31. oktober 2024. Hvad for det andet angår det påberåbte tab har han gjort gældende, at det er umuligt at udleje en fast ejendom, som han ejer i Jerevan, og at han har lidt et omsætningstab som følge af de armenske bankers adfærd.

128 Med sit ræsonnement har sagsøgeren således gjort gældende, at en angivelig tilsidesættelse af hans ret til forsvar under den fornyede gennemgang foranledigede Rådet til fejlagtigt at opretholde hans navn på de omhandlede lister, hvilket har tvunget ham til at anlægge den foreliggende sag, og at de restriktive foranstaltninger i denne forbindelse gælder så længe sagen verserer for Retten, hvilket ifølge ham er to år. Han har forklaret, at han i disse to år har været forhindret i at udøve erhvervsmæssig virksomhed i Armenien, fordi de armenske banker nægtede at åbne en bankkonto for ham.

129 Det fremgår således af sagsøgerens argumentation, at det påståede tab højst skyldes de armenske bankers afslag på at åbne en bankkonto for ham – forudsat at dette er godtgjort – og ikke direkte den påståede tilsidesættelse af hans ret til forsvar.

130 Det må derfor fastslås, at der ikke kan påvises nogen direkte forbindelse mellem den omstændighed – forudsat at den er godtgjort – at Rådet undlod at behandle sagsøgerens anmodning om fornyet gennemgang og de hindringer, som sagsøgeren er stødt på i forbindelse med gennemførelsen af sine projekter i Armenien.

131 Sagsøgeren har derfor ikke godtgjort, at der er en direkte årsagsforbindelse mellem den ulovlige adfærd, som han har foreholdt Rådet, og det tab, som han hævder at have lidt.

132 Selv hvis det antages, at sagsøgeren har gjort gældende, at den adfærd, der foreholdes Rådet, er en følge af vedtagelsen af de anfægtede retsakter, er det under alle omstændigheder ikke godtgjort, at de armenske bankers afslag på at tilbyde ham bankydelser er en direkte følge af de restriktive foranstaltninger over for ham.

133 Selv om de armenske bankers adfærd som anført af Rådet alene kan skyldes, at de har ageret på eget initiativ og ud fra deres egen interne politik, kan det i denne henseende ikke udelukkes, at de frivilligt har besluttet at overholde de restriktive foranstaltninger, der er vedtaget af Den Europæiske Union. En sådan konstatering er imidlertid uden betydning i den foreliggende sag.

134 For det første og eftersom de anfægtede retsakter ikke finder anvendelse i Armenien, indebærer de nemlig ikke nogen forpligtelse for de armenske banker. For det andet består de restriktive foranstaltninger, der er vedtaget i henhold til de anfægtede retsakter, i foranstaltninger om indefrysning af midler tilhørende personer, hvis navne er opført på de omhandlede lister, og ikke i foranstaltninger om forbud mod åbning af bankkonti.

135 Heraf følger, at da en af betingelserne for, at Rådet ifalder ansvar, ikke er opfyldt, skal erstatningspåstanden forkastes.

Sagsomkostninger

136 Ifølge procesreglementets artikel 134, stk. 3, bærer hver part sine egne omkostninger, hvis hver af parterne henholdsvis taber eller vinder på et eller flere punkter.

137 Da sagsøgeren og Rådet i det foreliggende tilfælde delvist har tabt sagen, bør hver part bære sine egne omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

RETTEN (Fjerde Afdeling):

1) **Rådets afgørelse (FUSP) 2025/528 af 14. marts 2025 om ændring af afgørelse 2014/145/FUSP om restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitet og uafhængighed, Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2025/527 af 14. marts 2025 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 269/2014 om restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitet og uafhængighed, Rådets afgørelse (FUSP) 2025/1895 af 12. september 2025 om ændring af afgørelse 2014/145/FUSP om restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitet og uafhængighed og Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2025/1894 af 12. september 2025 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 269/2014 om restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitet og uafhængighed annulleres, for så vidt som Vladimir Avetisyans navn er blevet opretholdt på listen over personer, enheder og organer, der er omfattet af disse restriktive foranstaltninger.**

2) **I øvrigt frifindes Rådet for Den Europæiske Union.**

3) **Vladimir Avetisyan og Rådet bærer hver deres egne omkostninger.**

De Baere Svenningsen Mac Eochaidh

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 30. september 2026.

Underskrifter